

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1046/2014 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιουλίου 2014

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, για τον καθορισμό των κριτηρίων για τον υπολογισμό των πρόσθετων δαπανών που βαρύνουν τους οικονομικούς φορείς κατά την αλίευση, καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προέρχονται από τις εξόχως απόκεντρες περιοχές

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 72 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ) μπορεί να στηρίξει την αντιστάθμιση για τις συμπληρωματικές δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνονται οι οικονομικοί φορείς κατά την αλίευση, καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προέρχονται από εξόχως απόκεντρες περιοχές οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης.
- (2) Προκειμένου να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα ορισμένων αλιευτικών προϊόντων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας από τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες της Ένωσης σε σχέση με την εκείνη των ομοειδών προϊόντων από άλλες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ένωση θέσπισε το 1992 μέτρα για να αντισταθμίσει τις σχετικές συμπληρωματικές δαπάνες στον κλάδο της αλιείας. Τα μέτρα αντιστάθμισης για την περίοδο 2007-2013 θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 791/2007 του Συμβουλίου ⁽²⁾. Επειδή η διαρθρωτική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιοχών της Ένωσης επιδεινώνεται από τη μεγάλη απόσταση, τον νησιωτικό τους χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, τη δύσκολη μορφολογία του εδάφους, την οικονομική εξάρτηση από έναν μικρό αριθμό προϊόντων, και τις ιδιαίτερες κλιματικές συνθήκες, είναι απαραίτητο να συνεχιστεί η παροχή στήριξης για την αντιστάθμιση των συμπληρωματικών δαπανών για την αλίευση, καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας από την 1η Ιανουαρίου 2014. Πράγματι, η αποζημίωση για συμπληρωματικές δαπάνες συμβάλλει στην οικονομική βιωσιμότητα των επιχειρηματιών από τις περιοχές αυτές.
- (3) Οι εν λόγω πρόσθετες δαπάνες πρέπει να ορίζονται σε ένα πρόγραμμα αντιστάθμισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014.
- (4) Για να προβλεφθεί εναρμονισμένη και ίση μεταχείριση όλων των ενδιαφερόμενων περιφερειών, μέσω πληρέστερης συγκρισιμότητας μεταξύ των περιφερειών και από έτος σε έτος και, ειδικότερα, προκειμένου να αποφευχθεί υπεραντιστάθμιση των πρόσθετων δαπανών, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κριτήρια για τον υπολογισμό της πρόσθετης δαπάνης που προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών της Ένωσης. Τα κοινά κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται θα εξασφαλίσουν ομοιογενή μέθοδο υπολογισμού των πρόσθετων δαπανών σε όλες τις ενδιαφερόμενες περιοχές.
- (5) Το κόστος αναφοράς για προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που επιβαρύνει τους οικονομικούς φορείς στο ηπειρωτικό τμήμα του κράτους μέλους ή του εδάφους της Ένωσης βάσει του οποίου καθορίζονται οι πρόσθετες δαπάνες πρέπει να εκτιμάται με ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να αποφεύγεται τυχόν υπεραντιστάθμιση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 791/2007 του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2007, για τη θέσπιση καθεστώτος αντιστάθμισης των συμπληρωματικών δαπανών που επιβαρύνουν την εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας των εξόχως απόκεντρων περιοχών των Αζορών, της Μαδέρας, των Κανáriων Νήσων, της Γουιάνας και της Ρεϊνιόν (ΕΕ L 176 της 6.7.2007, σ. 1).

- (6) Υπάρχουν προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων για τις οποίες δεν υπάρχουν κριτήρια σύγκρισης ή μονάδες μέτρησης στο ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους κράτους μέλους. Στις περιπτώσεις αυτές, το στοιχείο αναφοράς για τον υπολογισμό των πρόσθετων δαπανών ορίζεται σε σύγκριση με το κόστος για ισοδύναμα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που βαρύνει τους οικονομικούς φορείς από το ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης.
- (7) Λόγω των διαφορετικών συνθηκών εμπορίας στις εν λόγω εξόχως απόκεντρες περιοχές, των διακυμάνσεων στα αλιεύματα και τα αποθέματα, καθώς και στη ζήτηση της αγοράς, ο καθορισμός των αλιευτικών προϊόντων που είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση, οι αντίστοιχες μέγιστες ποσότητες και τα αντισταθμιστικά ποσά στο πλαίσιο της συνολικής κατανομής ανά κράτος μέλος πρέπει να επαφίενται στα εμπλεκόμενα κράτη μέλη.
- (8) Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν τα αντισταθμιστικά ποσά σε επίπεδα που να επιτρέπουν ορθή αντιστάθμιση των πρόσθετων δαπανών που προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των απόκεντρων περιφερειών και να αποφεύγεται υπεραντιστάθμιση. Για τον σκοπό αυτό, στο ποσό της αντιστάθμισης πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη άλλοι τύποι δημόσιας παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν κρατικών ενισχύσεων που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης και το άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, που συνεπάγονται αντίκτυπο στο επίπεδο των πρόσθετων δαπανών.
- (9) Για να υπάρξει εναρμονισμένη παρουσίαση των πρόσθετων δαπανών, είναι αναγκαίο να εκφραστεί με βάση τόνους βάρους ζωντανών αλιευμάτων, όπως ορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 409/2009 της Επιτροπής ⁽²⁾, που καθορίζει εάν είναι συντελεστές μετατροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα νωπά και νωπά αλατισμένα ψάρια και κωδικών παρουσίας για μεταποιημένους ιχθύς, για τη μετατροπή αποθηκευμένου ή μεταποιημένου βάρους ιχθύων σε βάρος ζωντανών ιχθύων με στόχο την παρακολούθηση των αλιευμάτων.
- (10) Προκειμένου να αποδείξουν ότι δεν υφίσταται υπεραντιστάθμιση, τα κράτη μέλη πρέπει να περιλαμβάνουν στην ετήσια έκθεση υλοποίησης συναφείς πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του μηχανισμού αντιστάθμισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 114 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014.
- (11) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η άμεση εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, δεδομένου ότι οι δαπάνες είναι ήδη επιλέξιμες για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, από την 1η Ιανουαρίου 2014, σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, ο παρών κανονισμός αναμένεται να αρχίσει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια για τον υπολογισμό των συμπληρωματικών δαπανών που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της περιόδου επιλεξιμότητας που καθορίζεται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, από οικονομικούς φορείς κατά την αλίευση, καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προέρχονται από εξόχως απόκεντρες περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης, λόγω των ιδιαίτερων μειονεκτημάτων των εξόχως απόκεντρων περιοχών.

Άρθρο 2

1. Πρόσθετες δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 υπολογίζονται χωριστά για καθεμία από τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) αλιεία·
- β) γεωργία·
- γ) μεταποίηση·
- δ) μάρκετινγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 409/2009 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών συντελεστών μετατροπής και κωδικών παρουσίας για τη μετατροπή του βάρους μεταποιηθέντων ιχθύων σε βάρος ζωντανών ιχθύων και περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2807/83 της Επιτροπής (ΕΕ L 123 της 19.5.2009, σ. 78).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 320).

2. Για κάθε δραστηριότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι πρόσθετες δαπάνες υπολογίζονται σε στοιχεία δαπάνης, όπως απαριθμούνται στα σχετικά προγράμματα αντιστάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, για κάθε προϊόν ή κατηγορία προϊόντων που προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη ως επιλέξιμη για αποζημίωση.
3. Οι πρόσθετες δαπάνες προσδιορίζονται για κάθε συγκεκριμένο στοιχείο δαπάνης ως η διαφορά μεταξύ του κόστους που βαρύνει τους οικονομικούς φορείς των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, μειώνονται με κάθε τύπο δημόσιας παρέμβασης που επηρεάζει το ύψος των πρόσθετων δαπανών, καθώς και τα παρεμφερή έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι ηπειρωτικές επιχειρήσεις του οικείου κράτους μέλους.
4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, για τα στοιχεία των δαπανών που αναφέρονται σε προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων για τα οποία δεν υπάρχουν κριτήρια σύγκρισης ή μονάδες μέτρησης στο ηπειρωτικό τμήμα της επικράτειας του κράτους μέλους, η συμπληρωματική δαπάνη υπολογίζεται σε σχέση με τη συγκρίσιμη δαπάνη για ισοδύναμα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που βαρύνει τους οικονομικούς φορείς από το ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης.
5. Στον υπολογισμό των πρόσθετων δαπανών λαμβάνεται υπόψη κάθε κρατική παρέμβαση, περιλαμβανομένων των κρατικών ενισχύσεων που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης και το άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014.

Άρθρο 3

1. Ο υπολογισμός των συμπληρωματικών δαπανών βασίζεται μόνο σε δαπάνες που προκύπτουν από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών.
2. Ο υπολογισμός των συμπληρωματικών δαπανών βασίζεται σε ετήσιο μέσο όρο των καταγεγραμμένων τιμών.
3. Οι πρόσθετες δαπάνες εκφράζονται σε ευρώ ανά τόνο βάρους ζωντανών αλιευμάτων και, όπου είναι αναγκαίο, όλα τα στοιχεία κόστους των συνολικών συμπληρωματικών δαπανών μετατρέπονται σε ευρώ ανά τόνο βάρους ζωντανών αλιευμάτων.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Ιουλίου 2014.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO